

ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ, ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΛΙΜΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΜΟΨΥΧΙΑΣ ΠΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ...

Τα επεισόδια που ακολούθησαν μετά τον ποδοσφαιρικό αγώνα με την Αλβανία προκλήθηκαν τόσο από μέλη της φασιστικής οργάνωσης «Χρυσή Αυγή» (ο ρόλος και τα αίτια της ύπαρξης αυτής της οργάνωσης είναι από τη μια να συγκαλύπτει τον καθημερινό θεσμοθετημένο ρατσισμό από το κράτος και τα αφεντικά σε αρκετούς τομείς της καθημερινότητας, δεχόμενο έτσι και τις ευθύνες για τα όσα γίνονται και από την άλλη σε περιόδους κρίσης να πολώνει το κλίμα, έτσι ώστε ο κόσμος να ασχολείται με ζητήματα ξένα προς αυτόν και φυσικά των κυριαρχικών συμφερόντων π.χ. Μακεδονικά 92), όσο και από ομάδες ατόμων οι οποίες εξαγριώθηκαν από τους πανηγυρισμούς των Αλβανών. Τα επεισόδια αυτά βρήκαν πρόσφορο έδαφος λόγω και της αστυνομικής ανοχής και συμμετοχής που είχαν, άλλωστε οι μόνες συλλήψεις που έγιναν αφορούσαν μετανάστες, όπως και ένα μήνα πριν με τα όσα είχαν γίνει στην Ομόνοια με τους πανηγυρισμούς για το Euro2004 και τον ξυλοδαρμό μεταναστών (από τους παρευρισκόμενους και τις δυνάμεις καταστολής). Όλα αυτά οφείλονται σε μεγάλο βαθμό στο κλίμα εθνικής ενότητας και ομοψυχίας που έχει αναζωπυρωθεί έντεχνα (τόσο από τα Μ.Μ.Ε όσο και από τους πολιτικούς) τους τελευταίους μήνες κυρίως λόγω της ολυμπιάδας και έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο ώστε να θεωρούνται πρόκληση και πλήγμα οι πανηγυρισμοί των Αλβανών για το εθνικό γόητρο του Έλληνα σε ένα μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας.

Οι έννοιες της μεγάλης ιδέας, του πατριωτισμού και της εθνικής ομοψυχίας, εμποτισμένες αρκετές φορές με στοιχεία ανωτερότητας και μισαλλοδοξίας έχουν χρησιμοποιηθεί, χρησιμοποιούνται και θα συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται από τις εκάστοτε εξουσίες (και σε τομείς που είχαν και έχουν την ιδιαιτερότητα να συγκεντρώνουν κόσμο και να συνδέονται στενά ανάλογα με τα συμφέροντα της κυριαρχίας όπως ο αθλητισμός και η ιδέα του έθνους – κράτους) με στόχο πάντα τη συσπείρωση του κόσμου γύρω από ιδέες και στόχους που δεν έχουν σχέση με αυτούς, με απώτερο στόχο την απόσπαση της συναίνεσης από την κοινωνία και δη τη διευκόλυνση των κυριαρχικών σχεδιασμών και την καταστολή των αντιστάσεων στο εσωτερικό κάθε χώρας. Εδώ πρέπει να τονιστεί και η στάση της Αλβανικής κυβέρνησης, η οποία επιδίωξε το ίδιο ακριβώς με την ελληνική, δηλαδή τη συσπείρωση του κόσμου γύρω θέμα που του έδωσε η ίδια εθνικές διαστάσεις ώστε ο κόσμος να στρέψει την προσοχή του εκεί και όχι στα καθημερινά του προβλήματα και τις επικείμενες βέβαια εκλογές στην Αλβανία. Ο αλβανικός και ο ελληνικός πατριωτισμός είναι οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος, από οποιαδήποτε πλευρά και αν προέρχονται αποσκοπούν στο ίδιο πράγμα.

Το 1997 και με δεδομένη την ισχυροποιημένη θέση της Ελλάδας στα Βαλκάνια και το νέο ευρωπαϊκό της ρόλο αναλαμβάνεται η διοργάνωση των ολυμπιακών αγώνων του 2004. Άλλη μια μεγάλη ιδέα που σε συνδυασμό με την πολιτισμική ανωτερότητα που έπρεπε να επιδείξει η Ελλάδα στο εξωτερικό και τις διακρίσεις που θα είχε μελλοντικά, στάθηκαν ικανές να πνίξουν την κοινωνική δυσaréσκεια. Οι αλλαγές που υπήρξαν όλα αυτά τα χρόνια στο τομέα της εργασίας, της καταστολής (κάμερες, πεζές περιπολίες, ηλεκτρονικές ταυτότητες ...) και του κοινωνικού έλεγχου δεν θα γινόντουσαν τόσο εύκολα αποδεκτές χωρίς την μεγάλη εθνική υπόθεση των ολυμπιακών αγώνων. Οι διαμαρτυρίες του τύπου «θα πληρώνουμε και μετά την ολυμπιάδα ...» καλύφθηκαν και αυτές από τις μελλοντικές διακρίσεις στην ολυμπιάδα αλλά και από την κατάκτηση του **Euro 2004** ενάμιση μήνα πριν τη διεξαγωγή των ολυμπιακών που οδήγησε στην καλλιέργεια ενός κλίματος, από τα Μ.Μ.Ε και τις πολιτικές αρχές, εθνικής ενότητας, ομοψυχίας και πατριωτισμού που τελικά κατάφερε και πέτυχε απολύτως τον στόχο του: την πολυπόθητη κοινωνική συναίνεση, τη σιγή κάθε διαμαρτυρίας και δυσaréσκειας μπροστά στο εθνικό (και όχι δικό μας) συμφέρον και την ομαλή διεξαγωγή των ολυμπιακών αγώνων (εννοείται και τα μέτρα που πέρασαν μαζί με αυτούς και θα συνεχίσουν να υφίστανται και μετά το τέλος της ολυμπιάδας).

Εκτός από το γεγονός ότι η μεγάλη ιδέα αναφέρεται στο τι μπορούν να πετύχουν οι έλληνες ενωμένοι, όχι βέβαια για το συμφέρον τους, αλλά για το συμφέρον των καταπιεστών τους, περιέχει και την έννοια των αλύτρωτων πατρίδων όπως αναφέρθηκε από τον Ε. Βενιζέλο και ένα αιώνα νωρίτερα από τον Ι.Κωλέττη. Γυρνώντας πίσω στη δεκαετία του '90 μπορεί κάποιος εύκολα να το αντιληφθεί αυτό με το κλίμα εθνικισμού που είχε καλλιεργηθεί από το κράτος, τα αφεντικά και τα Μ.Μ.Ε όσον αφορά το Μακεδονικό ('92) σε τέτοιο σημείο ώστε να δικαιολογείται και να μη βρίσκει παρά ελάχιστες αντιδράσεις η εντατικοποίηση της εργασίας, η εξέλιξη της καταστολής και οι δολοφονίες των μεταναστών (όλα αυτά βέβαια για το καλό της χώρας). Βέβαια ο μετέπειτα οικονομικός έλεγχος των Σκοπίων είναι ένα άλλο θέμα όπως και το ελληνικό φυλάκιο μέσα στη πρωτεύουσα των Σκοπίων. Έτσι και τώρα με την εθνική ανάταση που επικρατεί δικαιολογήθηκαν οι υπερεντατικοί ρυθμοί εργασίας πριν και κατά τη διάρκεια της ολυμπιάδας, οι δολοφονίες των εργατών στα ολυμπιακά κάτεργα, η περιβαλλοντολογική καταστροφή για το χτίσιμο σταδίων και συνεχίζουν να δικαιολογούνται η καταστολή και ο εκσυγχρονισμός της, οι φόροι που έρχονται και η απέλαση των μεταναστών – εργατών που δεν χρειάζονται πια.

Η έννοια της μεγάλης ιδέας είναι απόλυτα συνυφασμένη με την έννοια του έθνους – κράτους δηλαδή με την ταύτιση του προσωπικού συμφέροντος με το εθνικό, την ενότητα μεταξύ καταπιεστών και καταπιεσμένων **άρα τη μέγιστη κοινωνική συναίνεση δηλαδή την εξυπηρέτηση των κυριαρχικών σχεδιασμών, την απόκρυψη των**

εξουσιαστικών σχέσεων και δομών που διέπουν το κοινωνικό σύνολο και την εκκαθάριση του εσωτερικού εχθρού. Η έννοια της μεγάλης ιδέας αλλάζει περιεχόμενο και μορφή αλλά ποτέ δεν παύει να υφίσταται, έτσι ώστε κάθε εναντίωση σε αυτή να κρίνεται ως εθνική προδοσία και να καταστέλλεται ανάλογα. Η κοινωνική απελευθέρωση δεν μπορεί παρά να περάσει μέσα από την εθνική προδοσία και την άρνηση και καταστροφή των εθνικών οραμάτων και προσταγών.

... ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΡΑΤΣΙΜΟΣ

Το εθνικιστικό «παραλήρημα» που καλλιεργήθηκε και αναζωπυρώθηκε ιδιαίτερα μετά το Euro 2004 και το οποίο απενοχοποιήθηκε και από τα δεκανίκια της εξουσίας ασχέτως την ιδεολογική τους κάλυψη (προοδευτικοί, αριστεροί) είναι απόρροια της μακροχρόνιας διάχυσης πάνω στη κοινωνία των ιδεών του ρατσισμού, του εθνικισμού και του πατριωτισμού στόχος των οποίων δεν είναι άλλος από την ακόμη μεγαλύτερη εκμετάλλευση των μεταναστών και των ελλήνων.

Η γενικότερη αντιμετώπιση των μεταναστών ως εγκληματιών δεν μπορεί παρά να στοχεύει στη δημιουργία αναλώσιμων ανθρώπων οι οποίοι δουλεύουν και θα δουλεύουν σε συνθήκες ομηρίας. Αυτό εξυπηρετεί πάνω απ'όλα τα κατά τόπους αφεντικά τα οποία εκμεταλλευόμενα την εθνικιστική έξαρση, βρίσκουν την ευκαιρία οποίον θεωρείται κατώτερος, τόσο κοινωνικά όσο και ταξικά, να τον εκμεταλλεύονται στο έπακρο, αφού αποτελεί «νόμιμο στόχο». Όσον αφορά τον ρατσισμό του κράτους απέναντι στους μετανάστες αυτός είναι προφανής, θεσμοθετημένος με νόμους και κανόνες. Οι πράσινες κάρτες και η νομιμοποίηση των μεταναστών αποτελούν ένα ακόμα όπλο στα χέρια των αφεντικών για την όξυνση της εκμετάλλευσης των μεταναστών και βέβαια κύριο αίτιο της μαύρης εργασίας (παρότι το 2001 δόθηκε η λεγόμενη δεύτερη ευκαιρία στους μετανάστες και αρκετοί νομιμοποιήθηκαν, αυτοί που εισέρχονται παράνομα αποτελούν το μεγαλύτερο ποσοστό και την ευκολότερη λεία για τους εργολάβους και τους παραγωγούς). Στους τομείς της παιδείας, της υγείας, της δικαιοσύνης και της στέγασης ο ρατσισμός είναι έκδηλος καθημερινά, από την απαγόρευση για νοσηλεία και στέγαση όσων δεν έχουν «πράσινη κάρτα», από τους εξευτελισμούς και την απίστευτη γραφειοκρατία όσον αφορά την εξασφάλιση άδειας παραμονής και βέβαια την καταστολή με τις συνεχείς εκκαθαρίσεις, τις επιχειρήσεις «σκούπα» εναντίων των μεταναστών από τους δημόσιους χώρους με την πρόφαση ότι αποτελούν κίνδυνο μόλυνσης (;;;) και χαλάνε την εικόνα της πόλης, μέχρι τα βασανιστήρια στις φύλακες, τους ξυλοδαρμούς στα τμήματα και τις απελάσεις...

... ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Η αλληλεγγύη δεν αποτελεί για μας σε καμία περίπτωση πράξη φιλανθρωπίας και συμπόνιας. Μπορεί τα βαθύτερα αιτία να βρίσκονται στο αίσθημα της αυτοσυντήρησης του καθενός και στη κατανόηση της θέσης του άλλου, όμως η αλληλεγγύη είναι καθαρά μια πράξη με πολιτικά κίνητρα. Έτσι αποτελεί όχι μόνο μια συνθήκη που εκδηλώνεται σε περιόδους κρίσης, αλλά ένα τρόπο αντίληψης του περιβάλλοντος, της πραγματικότητας και του πλέγματος των κοινωνικών σχέσεων, γι' αυτό χρησιμοποιείται και διαστρεβλώνεται το νόημα της σε αρκετές περιπτώσεις από τους εξουσιαστές ώστε να ωθήσει τον κόσμο στην κατεύθυνση που αυτοί επιλέγουν. Απέναντι στην ισχύουσα τάξη πραγμάτων η αλληλεγγύη μας δεν μπορεί παρά να εχθρεύεται τις άξιες και τις ιδέες του καπιταλισμού και να αποτελεί το όπλο των καταπιεσμένων για την καταστροφή του συστήματος. Νοείται ως επαναστατική πρακτική και σημείο αναφοράς όσων αγωνίζονται ενάντια στο εκμεταλλευτικό σύστημα, και αποκτά νόημα όταν προσφέρεται και από τις δύο μεριές. Η αλληλεγγύη μας απέναντι στους μετανάστες και σε όσους αρνούνται τον υποτακτικό τρόπο ζωής είναι δεδομένη και πολύμορφη.

NE BOTEN E PADRONEVE JEMI TE HUAJ!

POSHTE DUART NGA EMIGRANTET!

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΞΕΝΟΙ!

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ!

Αναρχική Ομάδα “ Δυσήνιος Ίππος ”